

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Pavla Freiberta a soudkyň JUDr. Heleny Karetové a Mgr. Alice Žáčkové v právní věci

žalobkyně: **Sumfinidade Unipessoal LDA (ZFM)**, reg. č. (NIF/NIPC) 515874620
sídlem Rua dos Murças, n.º 15, 2.º andar, Sala H, 9000-058 Funchal, Portugalsko

proti

žalované: **Prague PG s. r. o.**, IČO: 278 65 398
sídlem Hajní 1363, 198 00 Praha 14 – Kyje

o 5 000 EUR s příslušenstvím, k odvolání žalobkyně proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 19. srpna 2024, č. j. 98 C 63/2024-47,

takto:

Rozsudek soudu prvního stupně **se ruší** a věc **se postupuje** k dalšímu řízení Městskému soudu v Praze.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu, aby žalovaná zaplatila žalobkyni částku 5 000 EUR s úrokem z prodlení z částky 5 000 EUR od 6. 12. 2017 do zaplacení (výrok I.) a určil, že žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení (výrok II.).
2. Žalobkyně se po žalované domáhala shora uvedené částky s odůvodněním, že žalovaná spravuje pro své podnikání webové stránky „praguepg.wixsite.com“ a neoprávněně, bez souhlasu žalobce zde zobrazila fotografii s názvem „xxx“. Fotografie je dílem fotografa N. T. a žalobkyně ji zveřejnila na webu „www.sumfinit.com“. Žalobkyně žalované zaslala oficiální varování ohledně porušení autorských práv, ovšem ke dni 19. 2. 2024 zůstala webová stránka s fotografií přístupná. Žalobkyně předpokládá, že fotografie byla zveřejněna 6. 12. 2017, takže do 19. 2. 2024 je licenční poplatek 2 860 EUR, k čemuž je nutné připočítat 100 % za nezveřejnění jména fotografa, celkový nárok je tedy 5 720 EUR. Žalobkyně nicméně využila způsob uplatnění formulářem drobných nároků, protože žalobou uplatnila jen 5 000 EUR. Úroky z prodlení žalobkyně žádala od prvního dne zveřejnění fotografie.
3. Žalovaná naopak soudu prvního stupně navrhla žalobu zamítnout a uvedla, že stránky, které provozuje, jsou dostupné na adrese „www.praguepg.com“, tedy jiné, než uvádí žalobkyně. Před přibližně deseti lety žalovaná pověřila vytvořením svých webových stránek společnost „Gladio Marketing“ (P.K.), sama žalovaná tedy autorská práva nezjišťovala a předpokládala, že zpracovatelská firma licenci má. Spolupráci s Gladio Marketing pak žalovaná předčasně ukončila, protože webové stránky nefungovaly, a v podobě připojené k žalobě tedy již dávno neexistují, žalovaná je k prezentaci nikdy nepoužila.
4. Prvostupňový soud nejprve po skutkové stránce dospěl k závěru, že dne 10. 4. 2024 nebyla webová stránka „praguepg.wixsite.com“ žádným prohlížečem k nalezení. Webová stránka „www.praguepg.com“ neobsahuje na printscreenu datum, webdesign je podepsán „Gladio marketing ©2016“, a je zde mimo jiné i fotografie „Xxx“, která je shodná s fotografií na webových stránkách „www.sumfinit.com“. Pro žalovanou v roce 2016 zpracovával webové stránky P.K., jednající v této době jako OSVČ, neboť samotná společnost Gladio Marketing s. r. o. vznikla až v roce 2019. Při redesignu webových stránek žalované v roce 2016 použil P.K. fotografie, které byly na původních stránkách a stránky fungovaly jen do července 2017. Poté si žalovaná nechala vytvořit jiné stránky od jiného dodavatele.

Shodu s prvopisem potvrzuje E.J.

Z printscreenu fotografie xxx (č. l. 16) naopak nelze podle soudu prvního stupně zjistit jak přesné jméno stránek, tak ani datum otevření těchto stránek. Podobně faktury žalobkyně zaslané klientům na licenční poplatky (č. l. 17-19) se netýkaly fotografií z Polska a pocházejí všechny z roku 2023.

5. Soud prvního stupně proto uzavřel, že k tvrzenému porušení autorských práv žalobkyně ze strany žalované nedošlo, neboť v době vedení řízení tyto stránky vůbec neexistovaly, a že žalovaná podle provedeného dokazování provozuje jiné webové stránky. Webové stránky, které vytvořil webdesigner Gladio Marketing pak fungovaly v letech 2016-2017. Tvrdil-li dále žalobce, že došlo k porušení jeho práv, protože to byl on, kdo spravoval podle licenční smlouvy autorská práva N. T., žalobce tato autorská práva spravoval pro jmenovaného fotografa až od roku 2020. Soud prvního stupně tedy žalobu zamítl a výrok o nákladech řízení odůvodnil odkazem na § 150 o. s. ř., neboť vyjádření procesně zcela úspěšně žalované ze dne 2. 4. 2024 „je dopis nikoliv vyjádření, čemuž zcela odpovídá obecná a povšechná stylizace a fakt, že žalovaná žádné důkazy, přímo a jasně nenavrhlá“.
6. Proti tomuto rozsudku podala odvolání žalobkyně, jež předně namítala, že v rozporu s ustanovením Čl. 5 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 ze dne 11. července 2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích, (dále „**nařízení č. 861/2007**“) nebyla informována o vyjádření žalované a nebyl jí poskytnut přístup k důkazům navrženým žalovanou, nedostala tak prostor k příslušné procesní reakci. Žalobkyně se nemohla seznámit ani s dokumenty, na které soud prvního stupně odkazuje a které naznačují, že žalovaná najala třetí stranu, Gladio Marketing. Webové stránky žalované jsou pak stále funkční a fotografie je na nich stále zobrazována, což je patrné ze snímku obrazovky ze dne 17. 9. 2024. Případná nefunkčnost stránek v době zkoumání soudu prvního stupně pak v každém případě nemá vliv na porušení autorských práv, ke kterému došlo od 6. 12. 2017 do 19. 2. 2024. Pokud prvostupňový soud shledal, že webové stránky, na nichž se fotografie neprávem nachází, nejsou webové stránky žalované, stránky „www.praguepg.com“ a „praguepg.wixsite.com/beta“ mají zcela identický obsah, včetně kontaktních informací na vlastníka společnosti. Také fotografie na webové stránce žalobkyně a webové stránce žalované jsou podle žalobkyně identické. Najala-li si žalovaná na zhotovení webových stránek třetí stranu, nezabývá ji to odpovědností. Závěrem žalobkyně zdůraznila, že vznášet nároky na autorská práva jménem pana N.T. mu umožňují doložené licenční dohody. Odvolacímu soudu proto žalobkyně navrhla, aby „nároku vznesenému žalobou vyhověl“.
7. Po zjištění, že odvolání je přípustné (§ 202 o. s. ř. *a contrario*), bylo podáno osobou k tomu oprávněnou (§ 201 o. s. ř.) a včas (§ 204 odst. 1 o. s. ř.), přezkoumal odvolací soud ve smyslu ustanovení § 212 a § 212a o. s. ř. napadený rozsudek i řízení, které předcházelo jeho vydání, a aniž by bylo třeba nařídít jednání (§ 214 odst. 2 písm. d/ o. s. ř.) dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí nemůže obstát.
8. S ohledem na obsah žaloby totiž odvolací soud předně konstatuje, že předmětem řízení je spor o nárok vyplývající z autorského práva.
9. Podle ustanovení § 9 odst. 2 písm. g) o. s. ř. rozhodují ve sporech plynoucích z práva duševního vlastnictví jako soudy prvního stupně nikoli soudy okresní (obvodní), nýbrž soudy krajské.
10. Vzhledem k tomu, že Obvodní soud pro Prahu 9 v řízení rozhodl jako soud věcně nepřislušný, odvolacímu soudu nezbylo, než již jen z tohoto důvodu přezkoumávaný rozsudek podle ustanovení § 219a odst. 1 písm. a) o. s. ř. bez dalšího zrušit.

11. Současně se zrušením napadeného rozsudku bylo podle ustanovení § 221 odst. 1 písm. b) o. s. ř. rozhodnuto o postoupení věci Městskému soudu v Praze jako soudu věcně a místně (§ 84 a § 85 odst. 3 ve spojení s § 85a o. s. ř.) příslušnému pro řízení v prvním stupni.
12. O náhradě nákladů řízení rozhodne v dalším řízení věcně příslušný soud (§ 224 odst. 3 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení **lze** podat za podmínek uvedených v ustanovení § 237 o. s. ř. dovolání, a to ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení. Dovolání se podává k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu prvního stupně. Přípustnost dovolání zkoumá dovolací soud (§ 239 o. s. ř.).

Praha 6. ledna 2025

Mgr. Pavel Freibert v. r.
předseda senátu